

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/474/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5413207212
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5413207212.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu, v právnej veci navrhovateľa: Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. so sídlom Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom A. 8, XXX XX B., proti odporkyni: K. V., rod. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. XXX/X, L. A., toho času bytom F. XXX/X, L. A., o zaplatenie 689,43 eur s príslušenstvom, na základe odvolania navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 6C/187/2013-66 zo dňa 26. marec 2014, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku, v ktorom okresný súd vo zvyšnej časti návrh zamietol a vo výroku o náhrade trov prvostupňového konania (výrok II a III).

Ďalšieho výroku rozsudku (výrok I) sa odvolací súd n e d o t ý k a .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom (vo výroku I.) uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 29,54 eur s 9 % úrokom z omeškania ročne od 20.12.2010 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo výroku II. zamietol vo zvyšnej časti návrh navrhovateľa. Vo výroku III. odporkyni náhradu trov konania nepriznal.

Z vykonaného dokazovania zistil, že odporkyňa uzavrela dňa 04.01.2006 s právnym predchodcom navrhovateľa - Slovenská sporiteľňa, a.s. Zmluvu o splátkovom úvere č. 0323017560, predmetom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového úveru s názvom „Miniúver do 10 minút“ vo výške 33.500 Sk (1.112,00 Eur) a ktorého zaplatenie dohodli účastníci zmluvy v mesačných splátkach vo výške 890 Sk (29,54 Eur). Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na 20.01.2006 a dátum poslednej splátky na 20.12.2010. Výška úrokovej sadzby bola dohodnutá ako pevná do konečnej splatnosti úveru, vo výške 17,30 % ročne. V zmluve bol ďalej uvedený poplatok za správu úveru vo výške 50,00 Sk mesačne, ako aj ročná percentuálna miera nákladov 9,75 % (čl. IV. bod 2 zmluvy). Súčasťou uvedenej zmluvy sú i Všeobecné obchodné podmienky vydané SLSP, a.s. s účinnosťou od 01.08.2002 (ďalej len ako „VOP“). Okresný súd ustálil, že zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru je nielen zmluvou o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka, ale je aj zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, keďže Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytla daný úver v rámci svojho podnikania, odporkyni ako fyzickej osobe na iný účel, ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Ide teda o zmluvu medzi veriteľom a spotrebiteľom podľa § 3 ods. 1 a 2 v spojení s § 4 označeného právneho predpisu

v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy. Zmluva obsahuje náležitosť vymedzenú v ust. § 4 ods. 2 písm. g/, a to ročnú percentuálnu mieru nákladov potrebnú na to, aby mohlo ísť o úver úročený a s poplatkami. Prejav odporkyne vznesený v priebehu vedeného konania okresný súd z hľadiska obsahu vyhodnotil ako námietku premlčania a následne skúmal, či a kedy nastala splatnosť úveru, resp. či došlo k predčasnej splatnosti úveru. Z vykonaného dokazovania záver o tom, že by sa úver stal splatným predčasne (teda inak, resp. skôr, ako bolo dohodnuté v úverovej zmluve), nevyplýva. Navrhovateľ to netvrdil ani v žalobnom návrhu či v jeho doplnení zo dňa 24.03.2014. Takisto odporkyňa uviedla, že jej nebola doručená výpoveď zmluvy či odstúpenie od nej, prípadne oznámenie o predčasnej splatnosti úveru, preto vychádzajúc z týchto skutočností súd dospel k záveru, že úver bol splatný tak, ako bolo dohodnuté v zmluve, teda v splátkach splatných v období od 20.01.2006 do 20.12.2010. V súdnom prípade ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, spotrebiteľská povaha zmluvy podmieňuje, aby otázku premlčania súd posudzoval podľa Občianskeho zákonníka. Vychádzajúc z týchto úvah okresný súd potom na hodnotenie danej otázky aplikoval § 101 a § 103 Občianskeho zákonníka. Súd vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania a vyhodnotenia zistených skutkových okolností zároveň aplikáciou hmotnoprávných ustanovení Občianskeho zákonníka upravujúcich otázku premlčania dospel k záveru, že nepremičanou splátkou je len posledná splátka úveru, ktorej splatnosť bola dňa 20.12.2010, pretože súdu bol žalobný návrh doručený 21.11.2013, teda v rámci premlčacej lehoty, ktorá by uplynula dňa 20.12.2013.

Z vyjadrenia navrhovateľa na č.l. 31 spisu vyplynulo, že odporkyňa zaplatila za obdobie od poskytnutia úveru do 31.12.2008 sumu 29.147,00 Sk a za obdobie od 01.01.2009 do 31.10.2011 sumu 406,32 Eur, ktoré úhrady spolu predstavujú 1.373,82 Eur. Podľa úverovej zmluvy mala zaplatiť splátky spolu vo výške 53.400,00 Sk, čo v prepočte na Eur zodpovedá 1.772,56 Eur. Je zrejmé, že úver zo strany odporkyne splatený nebol a ako vyplýva z úverového účtu na č.l. 45 spisu, poslednú úhradu vo výške 28,81 Eur vykonala odporkyňa 21.12.2009. Nepremičanú splátku, splatnú dňa 20.12.2010, odporkyňa nezaplatila. Na základe uvedeného súd v tejto časti návrhu navrhovateľa vyhovel a k sume splátky 29,54 Eur priznal aj úrok z omeškania, keď mal preukázané, že navrhovateľ nadobudol nároky z dotknutej úverovej zmluvy na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 28.03.2013. Odporkyňa sa dostala do omeškania pre nezaplatenie nepremičanej splátky dlhu dňa 21.12.2010, od uvedeného obdobia je povinná okrem splátky navrhovateľovi zaplatiť i úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Pri stanovení výšky úrokov z omeškania okresný súd vychádzal z ust. 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom do 01.02.2013.

Vychádzajúc z hore uvedených záverov v prevyšujúcej časti okresný súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol. Pokiaľ odporkyňa žiadala o povolenie splátok vo výške 10,00 Eur, súd tejto jej žiadosti nevyhovel s ohľadom na výšku priznanej sumy.

Okresný súd konštatoval v konaní prevažný úspech odporkyne a na tomto základe i jej právo na náhradu trov konania podľa § 142 ods. 2 O.s.p.. Odporkyňa si však žiadne trovy konania nahradiť nežiadala, žiadne jej ani nevyplynuli z obsahu spisu, z tohto dôvodu súd odporkyňu náhradu trov nepriznal.

Proti rozsudku okresného súdu čo do výroku II., III. podal odvolanie navrhovateľ. V uvedených výrokoch sa domáhal zmeny rozsudku, žiadal zaviazat' odporkyňu k náhrade istiny 659,89 Eur, úroku z omeškania vo výške 9 % z dlžnej sumy 566,23 Eur od 21.12.2010 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania, alternatívne v odvolaní dotknutých výrokov sa domáhal zrušenia rozsudku a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Prioritne vytkol okresnému súdu nesprávne posúdenie veci, pokiaľ ide o začiatok plynutia premlčacej doby, pre ktorý je rozhodný okamih splatnosti úveru. Argumentoval, že zmluvnými stranami úverovej zmluvy bolo dohodnuté, že záväzok odporkyne splatiť úver by mal byť splnený v lehote do 20.12.2010, kedy nastala konečná splatnosť úveru prirodzeným spôsobom. Pokiaľ teda v úverovej zmluve bolo dohodnuté splácanie úveru v splátkach, nejedná sa o čiastkové plnenie, ale o jedno plnenie, ktorého úhrada bola dohodnutá v splátkach, a preto lehotou splatnosti je lehota na splatenie celého úveru, t.j. do 20.12.2010, kedy nastala konečná splatnosť úveru. Až deň nasledujúci po dátume konečnej splatnosti úveru, t.j. 21.12.2010 sa odporkyňa dostala do omeškania s vrátením nesplatennej časti úveru, a teda až

od tohto okamihu začala plynúť premlčacia doba na uplatnenie práva, nakoľko právo požadovať vrátenie nesplatennej časti úveru od odporkyne mohol navrhovateľ vykonať až odo dňa nasledujúceho po konečnej splatnosti úveru. Na podporu tejto svojej odvolacej argumentácie odvolateľ podporne poukazuje na právny záver vyjadrený v rozsudku Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 4Obo/54/2007 zo dňa 17.06.2008, ktorý podľa jeho názoru je priamo aplikovateľný na právny vzťah založený dotknutou úverovou zmluvou.

V ďalšej odvolacej argumentácii navrhovateľ zvýraznil charakter zmluvy o úvere uzatvorenej 04.01.2006. Táto bola uzatvorená medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou podľa § 497 Obchodného zákonníka v spojení s ust. § 285/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Odvolateľ bol názoru, že záväzkový vzťah plynúci z tejto zmluvy má charakter absolútneho obchodu, tzn. že vždy podlieha režimu Obchodného zákonníka. Pri posudzovaní, či sa jedná o obchodno-právny vzťah, je rozhodujúca podstata právneho vzťahu, bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkového vzťahu, preto i premlčanie práva z dotknutého právneho vzťahu sa tak vzhľadom na charakter a povahu zmluvy posudzuje podľa predpisov Obchodného zákonníka. Nevidel preto dôvod na použitie ustanovenia Občianskeho práva o premlčaní. Najvyšší súd SR v uznesení z 27.03.2013 sp. zn. 6NCdo/4/2012 sa jednoznačne vyjadril, že na záväzkové vzťahy z úverovej zmluvy vrátane otázky premlčania sa použijú ustanovenia Obchodného zákonníka a nie Občianskeho zákonníka. Zdôraznil, že úprava premlčania nie je otázkou, ktorá smeruje k ochrane spotrebiteľa; odlišne upravená premlčacia doba v Občianskom zákonníku a Obchodnom zákonníku je len výsledkom rozdielnych legislatívnych procesov, z ktorých však žiadny nesmeruje k ochrane spotrebiteľa ako deklarovanej slabšej zmluvnej strany, nakoľko premlčanie pôsobí voči oboj rovnako. Navyše právna úprava premlčania obsiahnutá v Občianskom zákonníku nebola prijatá za účelom ochrany spotrebiteľa.

Vychádzajúc z podstaty hore uvedených úvah odvolateľ zotrvával na tom, že jeho nárok je v celom rozsahu dôvodný a nie je premlčaný a žiadal preto odvolaniu v celom rozsahu vyhovieť.

Odporkyňa písomné vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa nepredložila.

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podal na to oprávnený účastník (§ 201 prvá veta O.s.p.) v zákonom stanovenej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.), preskúmal vec v rozsahu danom v ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a aplikáciou postupu podľa § 156 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 211 ods. 2 O.s.p. a § 214 ods. 2 O.s.p. (bez nariadenia odvolacieho pojednávania) rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku (II. - v ktorom okresný súd vo zvyšnej časti návrh navrhovateľa zamietol) a v súvisiacom výroku (III.), v ktorom odporkyni náhradu trov konania okresný súd nepriznal, potvrdil podľa § 219 ods. 1,2 O.s.p.. Nedotýkal sa výroku I., v ktorom okresný súd návrhu navrhovateľa čiastočne vyhovel. Proti tomuto výroku totiž odvolanie navrhovateľ nepodal.

Krajský súd vyhodnotil odvolanie navrhovateľa za nedôvodné.

Preskúmaním spisu zistil, že okresný súd v súdnej veci vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, z vykonaného dokazovania zistil riadne skutkový stav veci. Vykonané dôkazy okresný súd hodnotil v súlade s ust. § 132 i nasledovných O.s.p., po hodnotení vykonaného dokazovania vec správne uzavrel a správne právne i posúdil. Krajský súd v celom rozsahu sa stotožnil s prijatým záverom súdu prvého stupňa, stotožňuje sa i s odôvodnením rozsudku a len na zvýraznenie vecnej správnosti rozhodnutia súdu prvého stupňa poukazuje na podstatné odvolacie argumentácie, ktoré odvolateľom boli vznesené v štádiu odvolacieho konania.

V konaní bolo nesporné, že odporkyňa dňa 04.01.2006 uzatvorila s právnym predchodcom navrhovateľa so Slovenskou sporiteľňou, a.s. Zmluvu o splátkovom úvere č. 0323017560, ktorej predmetom bolo poskytnutie bezúčelového úveru vo výške 33.500,00 Sk - v prepočte na Eur 1.112,00 Eur, ktorého zaplatenie účastníci zmluvy dohodli v mesačných splátkach vo výške 890,00 Sk (v prepočte na Eur 29,54 Eur). Úver mal byť zaplatený s prvou splátkou 20.01.2006 a dátum poslednej splátky účastníci zmluvy vymedzili na deň 20.12.2010. Navrhovateľ preukázal, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 28.03.2013 sa stal nadobúdateľom pohľadávky, ktorú v predmetnom konaní od odporkyne požaduje.

Správne argumentuje súd prvého stupňa, pokiaľ dotknutú zmluvu o úvere hodnotí ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere z pohľadu zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Navrhovateľ nevyvrátil, že jeho právny predchodca daný úver poskytol v rámci svojho podnikania odporkyňi ako fyzickej osobe. Vykonané dokazovanie preukázalo, že úver odporkyňi bol poskytnutý na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Je jednoznačné, že odporkyňa v danom zmluvnom vzťahu nevystupovala ako podnikateľka, nevystupovala ako obchodný subjekt. Uvedený úver jej bol poskytnutý na individuálne osobné účely ako spotrebiteľovi. Aj keď účastníci zmluvy zadefinovali jej uzatvorenie podľa § 497 Obchodného zákonníka, bolo podstatné v danom zmluvnom vzťahu uzavrieť, či ide o zmluvu, na ktorú je potrebné aplikovať princíp tzv. spotrebiteľskej ochrany. Uvedenú otázku súd v súdnej veci správne vyhodnotil a zároveň aj následne správne aplikoval po vznesení námietky premlčania odporkyňou aj hmotnoprávne ustanovenia Občianskeho zákonníka (§ 101 a § 103). Platí totiž princíp, že v prípade spotrebiteľskoprávnej ochrany je povinnosťou súdu aplikovať ustanovenie právneho predpisu, ktoré je pre spotrebiteľa priaznivejšie. V súdnej veci priaznivejším ustanovením pre hodnotenie otázky premlčania bola aplikácia ustanovenia Občianskeho zákonníka vymedzujúce dĺžku všeobecnej premlčacej lehoty v trvaní 3 rokov. Uvedenú hmotnoprávnu lehotu na daný prípad okresný súd aj správne aplikoval. Následne postupoval v súlade s ust. § 103 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. V súdnej veci plnenie dlhu medzi účastníkmi zmluvy bolo dohodnuté v splátkach, preto premlčacia doba jednotlivých splátok začína plynúť odo dňa ich zročnosti. Súd prvého stupňa jednoznačne správne ustálil začiatok plynutia premlčacej lehoty a záver súdu o premlčaní dlhu (okrem jednej splátky splatnej dňa 20.12.2010) má svoj zákonný rámec. Preto zamietnutie návrhu navrhovateľa vo zvyšnej časti vychádza zo správnej skutkovej a právnej konštrukcie súdu prvého stupňa.

V súvisiacom výroku o náhrade trov konania rozhodovanie je v súlade s ust. § 142 ods. 2 O.s.p.. Navrhovateľ bol prevažne neúspešným procesným účastníkom, bolo by jeho povinnosťou nahradiť odporkyňi trovy prvostupňového konania. Odporkyňa si však tieto trovy neuplatnila ani z obsahu spisu nevyplynulo, že by jej boli vznikli nejaké trovy.

Krajský súd sa nedotýkal výroku I. rozsudku, keďže tento výrok odvolaním navrhovateľa napadnutý nebol.

V odvolacom konaní navrhovateľ nebol úspešným účastníkom, bolo by jeho povinnosťou nahradiť odporkyňi - úspešnej procesnej strane trovy odvolacieho konania. Tie si odporkyňa neuplatnila a ani z obsahu spisu nevyplynulo, že by jej boli vznikli nejaké trovy v súvislosti s podaným odvolaním navrhovateľa. Z týchto dôvodov krajský súd účastníkom (žiadnemu z nich) náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.